

ஸ்ரீ சங்கர குருகுலம்

அபிராமபுரம்,

சென்னை - 600 018.

ஸ்ரீ சங்கர குருகுலம் வெளியீடு

ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதாள்

அருளிய

கனகதாரா ஸ்தோத்ரம்



1947–ல் ஸ்ரீ சங்கர குருகுலத்தில் வைதிக ப்ரதிஷ்டையான
ஸ்ரீ பகவத்பாதாள் ஸந்நிதி

சாஸ்த்ர ரத்நாகர ப்ரம்மஸ்ரீ
தேதியூர் ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்திரிகள்
அவர்களின் உரையுடன்

ஸ்ரீ சங்கர குருகுலம்
8, சி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர் தெரு,
அபிராமபுரம், சென்னை – 600 018.
2005

ஸ்ரீ சங்கர குருகுலம் வெளியீடு

முதற் பதிப்பு 1943
இரண்டாம் பதிப்பு 1975
மூன்றும் பதிப்பு 2005

விலை : ரூ. 20/-

கிடைக்குமிடம்:-
ஸ்ரீ சங்கர குருகுலம்
8, சி பி. ராமஸ்வாமி அய்யர் தெரு,
அபிராமபுரம், சென்னை–600 018

அச்சிட்டோர்:-
ராஜன் & கம்பெனி பிரிண்டர்ஸ்
நெ. 1, கெம்பஸ் தெரு, சென்னை - 600 001.
☎: 25384585 / 52107994

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ கனகதாரா ஸ்தோத்ர வரலாறு

शंकरं शंकराचार्यं लक्ष्मीं कनकवर्षिणीम् ।
ध्यायतो मे धनं बोधः सुलभो नास्ति मे भयम् ॥

ஶங்கரம் ஶங்கராசார்யம் லக்ஷ்மீம் கநகவர்ஷிணீம் ।
த்யாயதோ மே தநம் போத: ஸுலபோ நாஸ்தி மே பயம் ॥

இந்த புண்ய பூமியில் ஸுகத்திற்கு ஹேதுவான ஸநாதன தர்மம் குறைந்து நிற்கும் காலங்களில், ஸர்வேச்வரனை பகவானே அடிக்கடி மனுஷ்யவடிவாக அவதாரம் செய்கிறார் என்பது.

अजोऽपि सन्नव्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ।
प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ॥

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥

அஜோபிஸ்ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோபிஸந் ।
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா ॥

யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத ।
அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ॥

என்ற சாஸ்திரங்கள் மூலம் ப்ரஸித்தமானது, உண்மையில் ஸ்வயமாக பிறப்பற்ற பகவானும் ப்ராணிகளிடம் உள்ள கருணையால் பிறந்தார்ப் போல் மாயையினால் நடித்து விளையாடுகிறார். அப்படிச் செய்யும்

பகவானுடைய அவதார லீலைகளில் ஆதிசங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் என்ற பெயரால் விளங்கும் மூர்த்தியும் ஒரு அபூர்வமான அவதாரமாகும். அந்த அவதாரம் பரமேச்வரனுடைய பூர்ண ஸ்வரூபம் என்றே சொல்லவேண்டும். அந்த அவதாரத்தில் தன்னுடைய பால்ய பருவத்திலேயே ஸந்யாஸம் என்ற உத்தமமான ஆச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்துக் கொண்டு லோக ஸஞ்சாரம் செய்தல் என்ற வ்யாஜத்தால், துர்மதங்களைக் கண்டித்து வைதிக மதத்தை ஆங்காங்கு ஸ்தாபனம் செய்து ஸகல ப்ராணிகளும் அந்த ஸித்தாந்தத்தை அநுஷ்டித்து வரச்செய்தார். மனிதனால் செய்யமுடியாததான அபூர்வமான சில லீலைகளைச் செய்து தான் மனிதனல்ல பரமேச்வரன் என்பதையும், ஆங்காங்கு ஸூசிப்பித்திருக்கிறார்.

அவ்விதமான அமாநுஷ்யமான லீலைகளோ ஸ்ரீ சங்கர விஜயத்தில் விரிவாக சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றன. அவைகளுக்குள் தன்னுடைய ப்ரம்மசர்ய ஆச்ரமத்தில் தான் குருவினிடத்தில் வேதாத்யயனம் செய்யும் ஸந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ சங்கராச்சார்யாள் தன்னுடன் சில ப்ரம்மசாரிகளையும் அழைத்துக் கொண்டு ஒரு ஸத்ப்ராம்மணனுடைய க்ருஹத்திற்கு பிக்ஷைக்குச் சென்ற பொழுது ஏற்பட்ட லீலையாகும் இந்த கனகதாரா ஸ்தோத்ரம் என்ற நூல்.

கேரள தேசத்தில் பூர்ணா நதி தீரத்தில். காலடி என்ற க்ஷேத்ரத்தில் சிவகுரு என்ற மஹா ப்ராம்மணனுடையதர்மபத்னியான ஆர்யாம்பாள் என்ற பதிவ்ரதா ஸ்த்ரீயினிடம் பரமசிவன் புத்ரனாக அவதரித்து ஸ்ரீசங்கரர் என்ற பெயருடன் லோக முழுவதும் ப்ரஸித்தமாக விளங்கி வந்தார்.

தனக்கு ஐந்தாவது வயதில் உபநயனம் ஆனவுடன் தன்னைப்போலொத்த சில மாணுக்கர்களோடு சேர்ந்து

குருவினிடத்தில் வேதாத்யயனம் செய்து வந்தார். தன் பிதாவினுல் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட ஸகல பொருள்களையும் பிதாவினுடைய யக்ஞத்திலேயே, ஸத்ப்ராம்மணர்களுக்கு விநியோகம் செய்து விட்டு மிகவும் தாரித்ரிய அவஸ்தையில் தானிருப்பது போல் நடித்துக் கொண்டு அப்பொழுதும், நிரம்பவும் வயதான தனது மாதாவை உபசரித்துக் கொண்டு அந்த அக்ரஹாரத்திலுள்ள க்ருஹங்களுக்கு ஒவ்வொரு தினமும் சென்று பிக்ஷாடனம் செய்து, பிக்ஷையில் கிடைத்த அன்னத்தை தன் தாயை புஜிக்கும் படி செய்து விட்டு மீதியுள்ள அன்னத்தைத் தானும் புஜிக்கும் வழக்கமாக இருந்து வந்தது.

இவ்விதமான ஸந்தர்ப்பத்தில். ஒரு தினம் அந்த அக்ரஹாரத்திலுள்ள ஒரு மஹா ப்ராம்மணனுடைய க்ருஹத்திற்கு பிக்ஷைக்குப் போனுர். அந்த க்ருஹமோ தாரித்ரியத்தால் நிறைந்த க்ருஹம். **ஸோமதேவர்** என்ற அந்த ப்ராம்மணருடைய வித்யை நிரம்பவும் உயர்ந்தது. அவருடைய தர்மபத்னி **தர்மசீலை** என்னும் பெயருடையவள். அவர் ப்ரதிக்ரஹ வ்ருத்தியைக் கொண்டு ஜீவிக்கும் வழக்கமானதால் அன்றைய தினம் க்ராமாந்தரத்திற்கு ப்ரதிக்ரஹ வ்ருத்தியை அநுஸரித்துப் போயிருந்தார். ஆசார்யாள் பிக்ஷைக்குப் போன ஸமயத்தில் அந்த கிருஹத்தில் **தர்மசீலை** என்ற அம்மாள் மாத்ரமே இருந்தாள். ஆசார்யாளோ தனது ஸ்நேஹிதர்களுடன் க்ருஹத்திற்குள் சென்று '**भवति भिक्षां देहि**' (பவதி பிக்ஷாம் தேஹி) என்ற மந்த்ரத்தை மூன்று ஆவர்த்தி உயர்ந்த ஸ்வரத்துடன் ஜபித்து அன்னபிக்ஷையை யாசித்தார். "பதிவ்ரதா சிரோமணியான ஹே பரதேவதே அன்னபிக்ஷையை எனக்குக் கொடு" என்பது அந்த மந்த்ரத்தின் பொருளாகும். இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு வீட்டிற்குள் இருந்த அம்மாளோ "யாரோ ப்ரம்மசாரி வீட்டிற்கு பிக்ஷைக்கு வந்திருக்கிருன்" என்று நினைத்து எதிரில் வந்து பார்க்கும் பொழுது ஆசார்யாளுடைய மூர்த்தியை

தர்சித்து ஸாக்ஷாத் பரமேச்வரனே நம்மைச் சோதிக்க இந்த ரூபத்துடன் வந்திருக்கிறார் என்று தீர்மானித்து "சங்கரா! உன்னைப்போலொத்த மஹா ப்ரம்மசாரிகளுக்கு பிக்ஷான்னம் கொடுக்கும்படியான பாக்கியத்தை நான் செய்யவில்லை. என் பர்த்தா ஒவ்வொரு தினத்திலும் தனிகர்களிடம் சென்று ஏதாவது யாசித்து வருவார். பிறகு தான் அரிசி முதலான பதார்த்தங்களை வாங்கி புஜிப்பது வழக்கம். அதுபோல் இன்றும் ஸமீபத்திலுள்ள க்ராமங்களுக்குப் போயிருக்கிறார். அவர் வந்துதான் சமையல் ஆகவேண்டும். இந்த ஸமயத்தில் அன்னமும் இல்லை. நீயோ பிக்ஷைக்கு வந்திருக்கிறாய். நான் மஹாபாபியாக ஆகிவிட்டேன்". என்று வருத்தத்துடன் கூறினாள்.

ஆசார்யாளோ அந்த அம்மாளை ஸமாதானம் செய்துவிட்டு "தாயே! உன்னுடைய வீட்டில் ஒன்றுமே இல்லையா? அன்னமில்லாவிட்டாலும் ஏதாவது உபவ்யஞ்சனாதிகள் (ஊறுகாய்கள்) இருந்தாலும் போதும். அதை பிக்ஷையாகக் கொடுத்தாலும் திருப்தி அடைவேன்". என்று மறுபடியும் பிக்ஷையை யாசித்தார்

भिक्षुं निष्कासयेन्नैव गृही श्रेयो यदीच्छति ।
आपद्यपि विशुद्धस्सन् गृह्णीयात् पूजयेदमुम् ।।

பிக்ஷும் நிஷ்காஸயேந்நைவ க்ருஹீ ச்ரேயோ யதீச்சதி ।
ஆபத்யபி விசுத்தஸ்ஸந் க்ருஹ்ணீயாத் பூஜயேதமும் ।।

"தாயே! இந்த சாஸ்த்ரத்தை உன் பர்த்தா மூலம் நீ கேட்டிருக்கலாம். பிக்ஷைக்கு வந்த ப்ரம்ம சாரியையோ ஸந்யாஸியையோ 'இல்லை' என்று சொல்லிப் போகச் சொல்லக்கூடாது. தன்னுடைய குடும்பத்தின் நன்மையை விரும்புகிற புருஷன் எவ்விதமான ஆபத்து காலத்திலும் யத்ருச்சையாக வந்த ப்ரம்மசாரியையும் ஸந்யாஸியையும் ஆதரவுடன் வரவேற்று பூஜிக்க வேண்டும். என்று

சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுகின்றன. உனக்கு அது தெரியாதா! உன்னுடைய பர்த்தா பெரிய வித்வான். ஆகையால் என்னை போலொத்த பிக்ஷுவை 'ஒன்றுமில்லை' என்று சொல்லிப் போகச் சொல்லக் கூடாது. ஏதாவது இருப்பதைக் கொண்டு வந்து பிக்ஷை அளிக்க வேண்டும்" என்று மறுபடியும் வற்புறுத்தினார். வீட்டு அம்மாளோ நிரம்பவும் வருத்தத்துடன் வீட்டில் உண்மையில் நல்லதான பொருள் ஒன்றையும் காணமல், சில நாட்களுக்கு முன்பு செய்து வைக்கப்பட்ட நெல்லிக்காய் ஊறுகாய் பாத்ரத்தைப் பார்த்தாள். அதற்குள் ஒரு நெல்லிக்காயும் இருந்தது. அதை எடுத்து பரம ஆதரவுடன் ஆசார்யாளிடம் பிக்ஷயாக அளித்து பூஜித்தாள். ஆசார்யாளுக்கோ பரம ஸந்தோஷ மேற்பட்டு விட்டது. வீட்டு அம்மாளைப் பார்த்து "அம்மணி! இந்த அபூர்வமான பதார்த்தம் இருக்கும் போது 'ஒன்றுமில்லை' என்று எதற்காக நீ வருத்தப்பட்டாய்? ஞானிகளுக்கு ஏற்பட்ட ஆகாரமல்லவா இந்த பதார்த்தம். அதிலும் என் தாயாருக்கு இதில் நிரம்பவும் ப்ரேமை உண்டு. நானும் எவ்வளவோ நாட்களாக இந்த க்ராமத்தில் பிக்ஷை எடுக்கிறேன். இன்று தான் கிடைக்கக் கூடாத பொருள் கிடைத்ததாக என் மனதில் ஸந்தோஷம் எழுந்திருக்கிறது. இந்த க்ரஹம் இனி பரம சுத்தமாக ஆகிவிட்டது. குபேர க்ருஹம் என்றே இதைச் சொல்லவேண்டும். நீங்கள் 'இனி பிக்ஷை எடுத்து ஜீவிப்பது' என்ற கஷ்டம் இந்த க்ஷணத்துடன் நிவ்ருத்தியாகி விட்டது". என்று பரிபூர்ணமாக அநுக்ரஹம் செய்விட்டு, சற்றுநேரம் அங்கேயே நின்றுகொண்டு அஞ்சலி பந்தத்துடன், மஹா லக்ஷ்மியினுடைய மூலமந்த்ரத்தை த்யானம் செய்து விட்டு இந்த கனகதாரா ஸ்தோத்ர ச்லோகங்களால் மஹா லக்ஷ்மீயை அந்த க்ருஹத்தில் பூர்ண கடாக்ஷம் ஏற்படும்படி ஆஹ்வானம் செய்தார். உடன் மஹாலக்ஷ்மீயும் ப்ரத்யக்ஷமாக அங்கு ஆவிர்பவித்தாள். ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகளால், திருப்தியடைந்த மஹாலக்ஷ்மீயானவள், "எதற்காக நான் இங்கு ஆஹ்வானம் செய்யப்பட்டேன்" என்று கேட்டவுடன் ஸ்ரீசங்கராச்சார்யாளும், "இந்த ப்ராம்மண க்ருஹத்தை உன் கடாக்ஷத்தால் -

குபேரக்ருஹமாகச் செய்யவேண்டும்". என்று ப்ரார்த்தித்தார். இதைக் கேட்ட லக்ஷ்மீ தேவி "சங்கரா! இந்த வீட்டு யஜமானனும் அவரது பத்னியும் முன் ஜன்மாவில் குசேலர். சுசீலை என்று சொல்லப்பட்ட தம்பதிகளாக இருந்தவர்கள். கர்மவசத்தால் முன் ஜன்மாக்களிலும் இவர்கள் தாரித்ரியாவஸ்தையை அடைந்தவர்கள்தான். ஆனால் அந்த ப்ராம்மணனே மஹா ஞானி. பிறகு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவானுடைய ப்ரஸாத விசேஷத்தால் தனிகர்களாக ஆனார்கள். தனத்தால் நிரம்பவும் செழிப்பாக இருக்கும் காலத்தில், தனமில்லாத காலத்திலிருந்த பக்தி விசேஷம் குறைந்து, அஹங்காரத்தால் இஷ்டதேவதா நமஸ்காராதிகளைக் கூட விட்டுவிட்டு. கேவலம் விஷய ஸுகபரராளாக ஆகிவிட்டார்கள். இவர்களுக்கு தனத்தை அளித்த க்ருஷ்ணனே, ஒரு ஸமயம் ப்ராம்மண வேஷதாரியாக மத்யான காலத்தில் போஜனத்திற்காக இவர்களுடைய க்ருஹத்திற்குச் சென்று யாசித்தார். இவர்கள் போஜனம் கொடுக்காம்ல மறுத்துவிட்டார்கள். அந்த பாபத்தால் மறுபடியும் தாரித்ரிய நிலைமையை அநுபவிக்கும்படி நேர்ந்து, இந்த ஜன்மாவிலும் இந்த அவஸ்தையை அடைந்திருக்கிறார்கள். இவ்விதமிருக்க இவர்களுடைய க்ருஹத்தை குபேர க்ருஹமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று என்னை அழைத்தாயே! நான் எவ்விதம் அப்படிச் செய்யமுடியும்?" என்று கூற, பகவானான சங்கரரும் ஹே தேவி! "நான் யார் என்று உனக்குத் தெரியும். நான் ப்ரம்மசாரியாக பிக்ஷைக்கு வந்திருக்கிற காலத்தில் எனக்கு பிக்ஷை கொடுத்த பிற்பாடும் அவர்களிடம் பாபம் இருக்கிறது என்று சொல்வது ந்யாயம் இல்லை ஸன்யாஸிகளோ, ப்ரம்மசாரிகளோ யத்ருச்சையாக வந்த காலத்தில் அவர்களைக் கூப்பிட்டு அவர்களுக்கு ஏதாவது தானம்-உத்தரணி தீர்த்தம் கொடுத்தாலும் மஹா மேருவை தானம் செய்ததற்கு ஸமானம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. வாமன அவதாரம் செய்த விஷ்ணுவிடம் மஹாபலி சக்ரவர்த்தி தானம் செய்து க்ருதார்த்தனாக ஆகவில்லையா? அதுபோல் எனக்கு பிக்ஷையை

அளித்த இந்த தம்பதிகள், மஹா பரிசுத்தர்களாக ஆகிவிட்டார்கள். சங்கரனுக்கு பிக்ஷை கொடுத்த பிற்பாடு பிக்ஷை கொடுத்தவர்களிடம் பாபலேசமே இராது. இவர்களுடைய பூர்வ வ்ருத்தாந்தம் எனக்கும் கொஞ்சம் தெரியும். ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் இவர்களுடைய க்ருஹத்தில் ப்ராம்மண வேஷதாரியாக போஜனம் செய்யப் போன தினமோ மஹா சிவராத்திரி வ்ரத தினமாகும் . வ்ரத தினத்தில் அதிதி வந்தாலும் போஜனம் கொடுக்கக் கூடாது என்று தான் சாஸ்த்ரம் சொல்லியிருக்கிறது. அந்த சாஸ்த்ரத்தை அநுஸரித்துத்தான் இவர்கள் முன் ஜன்மாவில் போஜனமளிக்க மறுத்தார்கள். ஆகிலும் அன்று மஹா கைலாச வாஸியான பரமசிவனுக்கு அதிகமான பஹுமானத்தைச் செய்ய வேண்டிய ஸந்தர்ப்பமான காரணத்தால் அந்த பரமசிவனே தன்னை பூஜிக்க வேண்டிய தினத்தில், அதிதிகளை ஸத்காரம் செய்யாத காரணத்தால் இந்த ஜன் மாவில் தாரித்ரியத்தை அநுபவிக்கும் இநத தம்பதிகளை தானே ப்ரம்மசாரியாக வந்து இவர்களிடமிருந்து ஏதாவது யாசித்து அவர்களை தனிகர்களாக செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் அவதரித்த பரமசிவனுக இருக்கக்கூடாதா நான்? உனக்கும் தேவ ரஹஸ்யத்தைச் சொல்ல வேண்டுமா? என்று பரமசார்யாள் சொன்னவுடன் லக்ஷ்மீதேவியும் ப்ரஸன்னமாகி தங்கமயமான பெரிய நெல்லிக்காய்களாகவே அந்த தம்பதிகளுடைய க்ருஹத்தை பூர்த்தி செய்து, அவர்களை எப்பொழுதும் லக்ஷ்மீ கடாக்ஷத்திற்குப் பூர்ண பாத்ரர்களாக செய்துவிட்டு ஆசார்யராலேயும் பூஜிக்கப் பட்டு ஆசார்யாளைப் பார்த்து, "உனக்கு வேண்டிய வரத்தை கேட்டுக் கொள்". என்று சொல்ல, "நான் உன்னை ப்ரார்த்தித்து அழைத்த ச்லோகங்களை எவர்கள் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்து உன்னை த்யானம் செய்கிருர்களோ,

அவர்களுடைய க்ருஹங்களில் நீ எப்பொழுதும் பரிபூர்ணமாக ஸாந்நியத்யத்தை அடைந்து விளங்க வேண்டும். அதுதான் எனக்கு ஏற்பட்ட வரமாகும்" என்று ப்ரார்த்தித்தார். லக்ஷ்மீதேவியும் அவ்விதம் ஸம்மதித்து விட்டு அந்தர்த்யானத்தை அடைந்தாள்.

இதனால் இந்த **கனகதாரா ஸ்தோத்ரத்தை** ப்ரதிதினம் எவர் பாராயணம் செய்து கொண்டு லக்ஷ்மீ தேவியை த்யானம் செய்து வருகிறார்களோ அவர்களுடைய க்ருஹத்தில் லக்ஷ்மீ தேவியானவள் வாஸம் செய்கிறாள் என்பது ஸித்தமாகிறது. தாரித்ரியத்தை அடியோடு ஓழிப்பதற்கு ஒவ்வொரு க்ருஹத்திலும் இந்த **கனகதாரா ஸ்தோத்ரம்** என்ற புஸ்தகம் இருப்பது ஒரு **சிந்தாமணி** இருப்பது போலாகும். இந்த ஸ்தோத்ர பாராயணம் நடக்கும் க்ருஹத்தில் பொருளுக்குக் கொஞ்சமேனும் குறைவு வராது என்பது ஸித்தமாகும். இந்த ஸ்தோத்ரத்தைச் செய்த பரமாசார்யாளான சங்கரர் ஞானதாதாவான பரமேச்வரனானதால். ஞான வ்ருத்தியும் ஏற்படும் இந்த ஸ்தோத்ரத்தை நாம் ப்ரதிதினம் பாராயணம் செய்து வருவதால் பரமசிவன் திருப்தி அடைந்து, அந்த பரமசிவனே லக்ஷ்மீதேவியை அழைத்து நமது க்ருஹத்தில் ஸ்திரப்படுத்துகிறார் என்பது ஸித்திக்கிறது.

ஆகையால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இந்த ஸ்தோத்ர புஸ்தகமானது ஒரு ரக்ஷையாக இருந்து வரவேண்டுமென்பது அவச்யமாகும்,

திருவல்லிக்கேணி *சாஸ்த்ர ரத்னாகர ப்ரம்மஸ்ரீ*
6 - 10 - 1943 **தேதியூர் ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்திரிகள்**

மூன்றாம் பதிப்பின் முன்னுரை

"கனகதாரா ஸ்தோத்திரத்தின்" பொருள், விளக்கம், ப்ரம்மஸ்ரீ தேதியூர் சாஸ்த்ரிகள் அவர்களால் முதன் முதலாக 1943–ல் வெளியிடப்பட்டது. பிறகு இரண்டாம் பதிப்பு 1975–ல் வெளிவந்தது. தற்சமயம் புத்தகங்கள் கைவசமில்லாததால் பக்தர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி இப்பதிப்பு திரும்பவும் வெளிவருகிறது. பக்தர்களின் ஆர்வத்தை அறிந்து, ஆசார்ய பக்தி நிறைந்துள்ள, நெ. 6/4, "குருகுலம் அபார்ட்மெண்ட்ஸ்" சி.பி. ராமஸ்வாமி தெரு, அபிராமபுரம், சென்னை–18–ல் உள்ள **ஸ்ரீ E. K. விஸ்வநாதய்யர்** அவர்களின் குமாரர் **ஸ்ரீ V. சிவகுமார்** ந்யூ ஜெர்ஸி, USA அவர்கள் முன்வந்து இந்த பதிப்பு வெளிவர உதவியுள்ளார்கள். அன்னாருக்கும், அவர்களின் குடும்பத்தார்களுக்கும் பகவத்பாதாள் அனுக்ரஹமும், இப்புத்தகத்தை பாராயணம் செய்பவர்களுக்கும் ஸகல சௌபாக்யங்களும் கிடைக்க ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

19–5–2005
சென்னை – 18

ஸ்ரீ சங்கர குருகுலம்
அபிராமபுரம்



உ
॥ ओम् ॥

ஸ்ரீ கனகதாரா ஸ்தோத்ரம்

अङ्गं हरे: पुलकभूषणमाश्रयन्ती
भृङ्गाङ्गनेव मुकुलाभरणं तमालम् ।
अङ्गीकृताखिलविभूतिरपाङ्गलीला
माङ्गल्यदास्तु मम मङ्गलदेवताया: ॥१

அங்கம் ஹரே: புலகபூஷணம் ஆச்ரயந்தீ
ப்ருங்காங்கனேவ முகுலாபரணம் தமாலம் ।
அங்கீக்ருதாகில விபூதி: அபாங்கலீலா
மாங்கல்யதாஸ்து மம மங்கலதேவதாயா: ॥ 1

பதவுரை:-

मुकुलाभरणं –(முகுலாபரணம்)=மொட்டுக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, तमालं – (தமாலம்)= தமால வ்ருக்ஷத்தை, भृङ्गाङ्गनेव– (ப்ருங்காங்கநேவ) = பொன் வண்டு போல், पुलकभूषणं – (புலகபூஷணம்) மொட்டுக்குச் ஸமானமான மயிற்குஞ்சங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, हरे :–(ஹரே:)= மஹாவிஷ்ணுவினுடைய, अङ्गम् – (அங்கம்) சரீரத்தை, आश्रयन्ती – (ஆச்ரயந்தீ) ஆச்ரயித்ததாயும், अङ्गीकृताखिल विभूति: – (அங்கீக்ருதாகில விபூதி:) ஸமஸ்தமான ஐச்வர்யங்களால் நிரப்பப்பட்டதாயும் உள்ள, मङ्गलदेवताया :– (மங்கல தேவதாயா:) மஹாலக்ஷ்மியினுடைய, अपाङ्गलीला– (அபாங்கலீலா) = கடைக்கண் பார்வையின் விலாஸமானது, मम – (மம) = எனக்கு, माङ्गल्यदा – (மாங்கல்யதா) = ஸௌபாக்யத்தைக் கொடுக்கிறதாக, अस्तु – (அஸ்து) = ஆகட்டும்.

தாத்பர்யம்:-

மஹாவிஷ்ணுவினுடைய சரீரமானது நீலமேக ச்யாமளம் அதாவது மேகம் போல் கருத்திருக்கும். ஆனால் லக்ஷ்மிதேவியை தான் பரிணயம் செய்து கொண்ட பாக்யத்தை நினைத்து நினைத்து ரோமாஞ்சங்கள் சரீரத்தில் உண்டாகியிருக்கின்றன. அந்த ரோமஞ்சங்கள் ஒவ்வொன்றும் சின்ன புஷ்பத்தின் மொட்டுகள் மாதிரியாகத் தோன்றுகின்றன. அதை எப்பொழுதும் மஹாலக்ஷ்மீ கடைக்கண்ணால் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறாள். அந்த லக்ஷ்மி தேவியினுடைய கடைக்கண் பார்வையாகிற லீலை மஹாவிஷ்ணிவினுடைய கடைக்கண் பார்வையாகிற லீலை மஹாவிஷ்ணுவிடைய சரீரத்திலேயே எப்பொழுதும் விகஸித்து வருவதைப் பார்த்தால், தமால வ்ருக்ஷமென்ற வ்ருக்ஷ விசேஷமானது மொட்டுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, அந்த புஷ்ப மொட்டுகளிலுள்ள ரஸத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோக பொன்வண்டுகள் அதை ஆச்ரயித்தால் அது எப்படி இருக்குமோ அதுபோல் தோன்றுகிறது.லக்ஷ்மீயினுடைய அபாங்கலீலைக்கு ப்ருங்காங்கனைக்கு உதாரணமாகச் சொன்னதினால் ப்ருங்காங்கனைக்கு புஷ்பங்ளிலுள்ள ஸாரமான ரஸம்தான் தென்படுவதுபோல், அம்பாளுடைய கடாக்ஷத திற்கும், பக்த கோடிகளினுடைய குணந்தான் தென்படு மேயொழிய தோஷங்களை தேவி கவனிக்கமாட்டாள் என்பது தெரிகிறது. தமால வ்ருக்ஷத்தை மஹாவிஷ்ணுவிற்கு உதாரணமாய்ச் சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்க, வ்ருக்ஷங்கள் எவ்விதம் தனது சாயையினால், வெய்யிலில் தபிக்கப்பட்ட ஜனங்களுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுக்குமோ, அதுபோல் மஹாவிஷ்ணுவும் ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதி தெய்விகம் என்ற மூன்று விதமான தாபங்களால் தபிக்கப்பட்ட ஜீவகோடிகளுக்கு தாபத்தை நிவர்த்தி செய்து ஸுகத்தைக் கொடுக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவர் என்பதும் வெளியாகிறது. விஷ்ணுவினுடைய ரோமாஞ்சசங்களுக்கு புஷ்பமொட்டுகளை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லியிருப்பதனால் மொட்டுகள் விரிந்து (மலர்ந்து) பூஜார்ஹமாக ஆவது போல், விஷ்ணுவினுடைய ரோமாஞ்சசங்களும், பூஜார்ஹம் என்று தெரிகிறது. அவ்விதமான விஷ்ணுவினுடைய சரீரத்தை ஆச்ரயித்த, மங்கள தேவதை என்ற மஹாலக்ஷ்மீயினுடைய கடைக்கண் பார்வைக்கே ஸமஸ்தமான விபூதியையும், ஐச்வர்யங்களையும் கொடுக்கும் வல்லமை இருப்பதனால்

லக்ஷ்மீ கடாக்ஷமானது எனக்கு எல்லா விதமான ஸௌபாக்யத்தையும் கொடுக்கட்டும் என்று ப்ரார்த்திக் கப்படுகிறது. லக்ஷ்மீ கடாக்ஷத்திற்கு இந்த கனகதாரா ஸ்தோத்ரமே முக்யமான உபாயமாகும். அதிலும் இந்த முதல் ஸ்லோகமானது அந்தரங்கமான உபாயமாகும் என்ற தாத்பர்யம் வெளியாகிறது.

मुग्धा मुहुर्विदधती वदने मुरारेः
प्रेमत्रपाप्रणिहितानि गतागतानि ।
मालादृशोर्मधुकरीव महोत्पले या
सा मे श्रियं दिशतु सागरसंभवायाः ॥२

முக்தா முஹுர்விதததீ வதனே முராரே:
ப்ரேமத்ரபாப்ரணிஹிதானி கதாகதானி ।
மாலா த்ருஸோ: மதுகரீவ மஹோத்பலே யா
ஸாமே ச்ரியம் திசது ஸாகரஸம்பவாயா: ॥ 2

பதவுரை:-

महोत्पले –(மஹோத்பலே)= நீலோத்பல புஷ்பத்தில், **मधुकरी इव**- (மதுகரீ இவ) = வண்டுபோல், **मुरारेः**–(முராரே:) = மஹாவிஷ்ணுவினுடைய, **वदने** –வதனே = முகத்தில், **प्रेमत्रपा प्रणिहितानि** –ப்ரேமத்ரபாப்ரணிஹிதானி = ப்ரேமை, லஜ்ஜை இந்த இரண்டுகளாலும் ஏற்பட்ட, **गतागतानि** -(கதாகதானி) = ககமனங்களை (தர்சனதர்சனங்களை) அதாவது, கொஞ்சநேரம் பகவானைப் பார்கிறது, பிறகு கொஞ்சநேரம் பகவானைப் பார்க்காமலிருக்கிறது என்பதை, **मुहुः** – (முஹு:) = அடிக்கடி, **विदधती** – (விதததீ) = செய்கிறதாயும், **मुग्धा** – (முக்தா) மந்தஹாஸத்துடன் அழகாவுமிருக்கிற, **सागर सम्भवायाः** – (ஸாகரஸம்பவாயா:)= மஹாலக்ஷ்மீயினுடைய,

या – (யா) யாதொரு दृशो: माला– (த்ருஶோ: மாலா) = இரண்டு கண் த்ருஷ்டிகளுடைய வரிசையுண்டோ, सा – (ஸா) = அந்த த்ருஷ்டி வரிசையானது, मे – (மே) = எனக்கு, श्रियं – (ச்ரியம்) = ஸம்பத்தை, दिशतु –(திஶது) = கொடுக்கட்டும்.

தாத்பர்யம்:-

பெரியதாயும், நல்ல வாஸனையுள்ளதாயும் உள்ள நீலோத்பல புஷ்பத்தின் ரஸத்தை க்ரஹிப்பதற்காக வண்டுகளின் வரிசையானது அந்த புஷ்பங்களில் வந்து உட்காருவதாகவும், போகிறதாகவும் எப்படிக் காணப்படுமோ, அதுபோல் பாற்கடலில் உத்பவித்த மஹாலக்ஷ்மீயானவள், நீலமேகச்யாமள வர்ணமுள்ள தனது பர்த்தாவான மஹாவிஷ்ணுவினுடைய முகமாகிய நீலோத்பல புஷ்பத்தில், தன்னுடைய இரண்டு த்ருஷ்டிகளையும் பரமப்ரேமையினால் செலுத்திகிறவளாயும், பிறகு லஜ்ஜையினால் அந்த த்ருஷ்டிகளையே திருப்பிக் கொள்ளுகிறவளாயும் இருந்து கொண்டு, மந்தஹாஸத்துடன் விளங்கி வருகிறாள். அதாவது, ப்ரேமையோடு ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ தேவியானவள் மஹாவிஷ்ணுவினுடைய முகத்தைப் பார்க்கிறதும், பிறகு லஜ்ஜையினால் பார்க்காமலிருப்பது போலும், தன்னுடைய த்ருஷ்டி விலாஸங்களைச் செய்து கொண்டு விளங்குகிறாள். அவ்விதமுள்ள மஹாலக்ஷ்மீயினுடைய கடாக்ஷவீக்ஷணமானது அகண்டமான ஐச்வர்யத்தை எனக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று அர்த்தத்தை அநுஸந்தானம் செய்து கொண்டு இந்த ச்லோகத்தை பாராயணம் செய்யவேண்டும்.

विश्वामरेन्द्रपदविभ्रमदानदक्षं
आनन्दहेतुरधिकं मुरविद्विषोऽपि ।
ईषन्निषीदतु मयि क्षणमीक्षणार्धं
इन्दीवरोदरसहोदरमिन्दिरायाः ॥ ३

விச்வாமரேந்த்ரபத விப்ரமதாநதக்ஷம்
ஆனந்தஹேதுரதிகம் முரவித்விஷோபி ।
ஈஷந்நிஷீதது மயி க்ஷணம் ஈக்ஷணார்தம்
இந்தீவரோதரஸஹோதரம் இந்திராயா: ॥ 3

பதவுரை :-

विश्वामरेन्द्रपदविभ्रमदानदक्षं – (விச்வாமரேந்த்ரபதவிப்ரமதாநதக்ஷம்) = தேவேந்த்ரனுடைய ஸ்தானமாகிற ஸ்வர்கத்தில் அடையக்கூடிய ஸமஸ்தவிதமான விலாஸங்களையும் (போக ஸுகத்தை) இந்த லோகத்திலேயே பக்தர்களுக்கு கொடுக்கிற ஸாமர்த்யமுள்ளதாயும், मुरविद्विषोऽपि – (முரவித்விஷோபி) = மஹாவிஷ்ணுவுக்குக்கூட, अधिकं [यथातथा]– (அதிகம்) [யதாததா] = அளவிட முடியாமலிருக் கக்கூடிய, आनन्दहेतुः – (ஆனந்தஹேது:) = ஸுகத்தைக் கொடுப்பதற்குக் காரணமாயும், इन्दीवरोदर सहोदरं – (இந்தீவரோதர ஸஹோதரம்) = நீலோத்பல புஷ்பத்தினுடைய மத்ய பாகத்திற்கு ஸமமானமாயும் இருக்கிற, इन्दिरायाः – (இந்திராயா:) = மஹாலக்ஷ்மீயினுடைய, ईषत् – (ஈஷத்) = ஸ்வல்பமான, ईक्षणार्धं – (ஈக்ஷணார்த்தம்) = கடைக்கண்ணின் பாதிப்பார்வையானது, मयि – (மயி) = என்னிடத்தில், क्षणं – (க்ஷணம்) = ஒரு க்ஷணம் மட்டும், निषीदतु – (நிஷீதது) = இருக்கட்டும்.

தாத்பர்யம்:-

மஹாலக்ஷ்மீயினுடைய கடைக்கண்ணின் பாதிப் பார்வையே ஒரே க்ஷணமானது ஒருவனுக்கு ஏற்பட்டால், அந்த மனிதன் பெரிய ஸார்வபௌமனாக (அகண்ட ஐச்வர்யத்தோடு கூடினவனாக) ஆகிவிடலாம். ஸவர்க்க லோகத்திலுள்ள ஸமஸ்தமான ஸுகங்களையும் இந்த லோகத்திலேயே தனது பக்தனுக்கு மஹாலக்ஷ்மீ யினுடைய கடாக்ஷவீக்ஷணமானது கொடுக்கும் வல்லமையுள்ளது. மஹாவிஷ்ணுவும் லக்ஷ்மீகடாக்ஷம் தன் மீது விழுந்ததால்தான் அபரிச்சின்னமான ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கக் கூடியதான

பாக்யத்தை அடைந்து வருகிறார். லக்ஷ்மீதேவியினுடைய கடாக்ஷவீக்ஷணமோ நீலோத்பல புஷ்பத்தினுடைய மத்ய பாகத்திற்கு ஸமானமானது. நீலோத்பல புஷ்பத்தை லக்ஷ்மீதேவி யினுடைய கடாக்ஷ வீக்ஷணத்திற்கு உபமானமாகச் சொன்னதிலிருந்து புஷ்பங்களுக்குள் நீலோத்பல புஷ்பமே சிறந்ததாகும் அவ்விதமான புஷ்பங்களால் பூஜை செய்வதற்கு அகண்டஸச்சிதானந்த ரூபமான பரப்பிரம்மமே பாத்ரமாகும். மஹாலக்ஷ்மீ தேவியினுடைய கடாக்ஷவீக்ஷணம் எந்த மனிதனிடத்தில் ஏற்படுகிறதோ, அந்த மனிதன் நீலோத்பல புஷ்பத்தால் பூஜிக்கத்தகுந்த பரப்ரம்மத்தினுடைய பாவத்தை அடைந்து ஈச்வரனாகவே தானாகிவிடுகிறான் என்று அறியவேண்டும். ஆகையால் மஹாலக்ஷ்மீதேவியினுடைய கடாக்ஷத்தை அடைய எல்லோரும் கனகதாரா ஸ்தோத்ரத்தை பாராயணம் செய்ய வேண்டியது அவச்யம்.

आमीलिताक्षमधिगम्य मुदा मुकुन्दं
आनन्दकन्दमनिमेषमनङ्गतन्त्रम् ।
आकेकरस्थितकनीनिकपक्ष्मनेत्रं
भूत्यै भवेन्मम भुजङ्गशयाङ्गनायाः ॥४

ஆமீலிதாக்ஷமதிகம்ய முதா முகுந்தம்
ஆனந்தகந்தம் அநிமேஷம் அநங்கதந்த்ரம் ।
ஆகேகரஸ்திதகநீநிகபக்ஷ்மநேத்ரம்
பூத்யை பவேந்மம புஜங்கஶயாங்கநாயா: ॥ 4

பதவுரை :-

मुदा – (முதா) = *ஸந்தோஷத்தால்,* आमीलिताक्षं – (ஆமீலி தாக்ஷம்) = *கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற,* मुकुन्दं – (முகுந்தம்) = *தனது பர்த்தாவான மஹாவிஷ்ணுவை,* अधिगम्य – (அதிகம்ய) = *பார்த்துவிட்டு,* आनन्दकन्दं –

(ஆனந்தகந்தம்) = ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், अनिमेषं – (அநிமேஷம்) = இமைக்கொட்டலில்லாததாயும், अनङ्गतन्त्रं – (அநங்கதந்த்ரம்) காமோத்வேகத்தை உண்டு பண்ணுகிறதாயும் உள்ள, भुजङ्गशयाङ्गनाया :– (புஜங்க ஶயாங்கநாயா:) மஹாலக்ஷ்மீயினுடைய, आकेकरस्थित कनीनिकपक्ष्मनेत्रं– (ஆகேகர ஸ்திதகநீகபக்ஷ்மநேத்ரம்) = பாதி மூடிய நிலையிலுள்ள கருவிழிகளோடும் இமைகளோடும் கூடின நேத்ரமானது, मम – (மம) = எனக்கு, भूत्यै – (பூத்யை) = ஐச்வர்யத்தின் பொருட்டு, भवेत् – (பவேத்) = இருக்கட்டும் (ஐச்வர்யங்களைக் கொடுக்கட்டும்).

தாத்பர்யம்:-

ஸாக்ஷாத் மஹாவிஷ்ணுவானவர் தனது புண்ய பரிபாகத்தால், அதிஸுந்தரியான இந்த மஹாலக்ஷ்மீயை தாம் பார்யையாக அடைந்தோம் என்ற ஸந்தோஷத்தால், தன் கண்களினால் இமைகொட்டாமலே எப்பொழுதும் மஹாலக்ஷ்மீயை பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறார். மஹாலக்ஷ்மீயும் தன்னிடத்தில் மஹாவிஷ்ணு நிரம்ப மயக்கத்தை அடைந்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்து தன் கண்களினாலும் மஹாவிஷ்ணுவையே இமைக் கொட்டாமலே பார்த்து வருகிறாள். அந்தக்கண் பார்வையானது மஹாவிஷ்ணுவிற்கு ஒரு பேரானந்த த்தையும் காமவிகாரத்தையும் உண்டு பண்ணுகிறதாக இருந்து வருகிறது. அந்த மஹாலக்ஷ்மீயினுடைய கண்களோ, தீர்க்கமாக நீண்டு கருவிழிகளாலும், இமைகளினாலும் அலங்கரிக் கப்பட்டவைகளாக இருக்கின்றன. இவ்விதம் மஹாவிஷ்ணுவினிடத்தில் ப்ரஸரித்து மஹாவிஷ்ணுவிற்கே பரமானந்தத்தைக் கொடுத்துவரும் லக்ஷ்மீ கடாக்ஷமானது தனக்கு ஸகலவிதமான ஐச்வர்யத்தையும் கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இந்த ச்லோகத்தை பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு மஹாலக்ஷ்மீயின் பூர்ணகடாக்ஷம் ஏற்பட்டு ஸகலவிதமான ஐச்வர்யமும் ஏற்படும் என்பது திண்ணம்.

बाह्वन्तरे मधुजित: श्रितकौस्तुभे या
हारावलीव हरिनीलमयी विभाति ।
कामप्रदा भगवतोऽपि कटाक्षमाला
कल्याणमावहतु मे कमलालयाया:॥५

பாஹ்வந்தரே மதுஜித: ச்ரிதகௌஸ்துபே யா
ஹாராவலீவ ஹரிநீலமயீ விபாதி ।
காமப்ரதா பகவதோ(அ)பி கடாக்ஷமாலா
கல்யாணம் ஆவஹது மே கமலாலயாயா: ॥ 5

பதவுரை:-

मधुजित: – (மதுஜித:) = *மஹாவிஷ்ணுவினுடைய,* बाह्वन्तरे – (பாஹ்வந்தரே) = *மார்பில்,* श्रितकौस्तुभे – (ச்ரித கௌஸ்துபே) = *விளங்குகின்ற கௌஸ்துபமணியில்,* हरिनीलमयी– (ஹரி நீலமயீ) = *இந்த்ரநீலமணிமயமான,* हारावलीव (ஹாராவலீவ) = *மாலையின் வரிசைபோல்,* कमलालयाया: – (கமலாலயாயா:) = *லக்ஷ்மீ தேவியினுடைய,* भगवतोपि – (பகவதோபி) = *விஷ்ணுவுக்குக்கூட,* कामप्रदा – (காமப்ரதா) = *அபீஷ்டத்தைக் கொடுக்கிற,* या – (யா) = *யாதொரு,* कटाक्षमाला– (கடாக்ஷமாலா) = *கடைக்கண் வரிசையின் பார்வையானது,* विभाति – (விபாதி) = *விளங்குகிறதோ,* सा – (ஸா) = *அந்த லக்ஷ்மீ தேவியினுடைய கடைக்கண் பார்வை,* मे– (மே) = *எனக்கு,* कल्याणं – (கல்யாணம்) = *மங்களத்தை,* आवहतु – (ஆவஹது) = *கொடுக்கட்டும்.*

தாத்பர்யம்:-

மஹாவிஷ்ணுவானவர் தன் மார்பில் கௌஸ்துப மணியை தரித்துவருகிறார். அதை அடிக்கடி மஹாலக்ஷ்மீயானவள் தன் கடைக்கண்ணால் பார்த்துவரும்பொழுது, அந்த கௌஸ்துபமணியின்மேல், இந்த்ர நீலமணியினால் ஒரு

ஹாரம் போடப்பட்டிருக்கிறதோ என்று தோன்றுகிறது. மஹாலக்ஷ்மியானவள் உத்தம ஸ்த்ரீயான காரணத்தினால், அவளுடைய கடைக்கண்கள் அதிக கருமை நிறமுள்ளதாக இருக்கின்றன. அதனால் அவைகளுடைய பார்வையை இந்த்ர நீலமணி போல் வர்ணித்தது உசிதமாகும். அத்துடன் லக்ஷ்மீ தேவியினுடைய கடாக்ஷ வீக்ஷண்யம் தான் விஷ்ணுவுக்குக் கூட ஸகல அபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடியதாக இருந்துவருகிறது. அவ்விதம் மஹிமையுள்ள லக்ஷ்மீ கடாக்ஷமானது, எனக்கு மங்களத்தையே கொடுக்க வேண்டும்.

कालांबुदालिललितोरसि कैटभारेः
धाराधरे स्फुरति या तटिदङ्गनेव ।
मातुः समस्तजगतां महनीयमूर्तिः
भद्राणि मे दिशतु भार्गवनन्दनायाः॥ ६

காலாம்புதாலி லலிதோரஸி கைடபாரே:
தாராதரே ஸ்புரதி யா தடிதங்கநேவ ।
மாது: ஸமஸ்தஜகதாம் மஹநீயமூர்த்தி:
பத்ராணிமே திஶது பார்கவநந்தநாயா: ॥ 6

பதவுரை:-

कैटभारेः – (கைடபாரே) = விஷ்ணுவினுடைய, **कालांबुदालि ललितोरसि** – (காலாம்புதாலி லலிதோரஸி) = நீருண்ட மேகப்படலம்போல் அழகாயுள்ள மார்பில், **धाराधरे**– (தாராதரே) = மேகத்தில், **तटिदङ्गनेव**– (தடிதங்கநேவ) = மின்னலாகிற ஸ்த்ரீ போல், **भार्गवनन्दनायाः** – (பார்கவ நந்தனயா:) = ப்ருகுவம்சத்தில் அவதரித்தவளாயும், **समस्तजगतां मातुः**– (ஸமஸ்த ஜகதாம் மாது:) = ஸகலலோகத்திற்கும் மாதாவாயுமுள்ள மஹாலக்ஷ்மீயினுடைய, **या**– (யா) = யாதொரு, **महनीयमूर्तिः** –

(மஹநீயமூர்த்தி:) = பூஜிக்கத்தகுந்த ஆக்ருதியானது, स्फुरति– (ஸ்புரதி) = ப்ரகாசிக்கிறதோ, सा– (ஸா) = அந்த மூர்த்தியானது, मे (மே) = எனக்கு, भद्राणि – (பத்ராணி) = மங்களங்களை, दिशतु – (திஶது) = உண்டுபண்ணட்டும்.

தாத்பர்யம்:-

நீருண்ட மேகத்தினுடைய மத்தியில் அழகான மின்னல் கொடிபோல் மஹாலக்ஷ்மீ தேவியினுடைய அழகான ஆக்ருதியானது, மஹாவிஷ்ணுவினுடைய மார்பில், மஹாலக்ஷ்மீ மஹாவிஷ்ணுவை ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளும் காலத்தில் விளங்கி வருகிறது. அவ்விதமான ஆக்ருதியுடைய மஹாலக்ஷ்மீ தேவியோ, ப்ருகு மஹர்ஷியினுடைய வம்சத்தில் அவதரித்தவள், ஸகல லோகத்திற்கும் தயாராகவும் விளங்கி வருகிறவள், அவ்விதமாயுள்ள மஹாலக்ஷ்மீ தேவியின் அழகான ஆக்ருதியை யாரால் வர்ணிக்க முடியும்? அவ்விதமான மூர்த்தியானது எனக்கு மங்களங்களை கொடுத்து வரவேண்டும்.

प्राप्तं पदं प्रथमत: खलु यत्प्रभावात्
मांगल्यभाजि मधुमाथिनि मन्मथेन ।
मय्यापतेत्तदिह मन्थरमीक्षणार्धं
मन्दालसं च मकरालयकन्यकाया:।।७

ப்ராப்தம் பதம் ப்ரதமத: கலு யத்ப்ரபாவாத்
மாங்கல்யபாஜி மதுமாதினி மன்மதேன ।
மய்யாபதேத்ததிஹ மந்தரம் ஈக்ஷணார்தம்
மந்தாலஸம் ச மகராலயகந்யகாயா: ।। 7

பதவுரை :-

मांगल्यभाजि – (மாங்கல்யபாஜி) = ஸர்வ மங்களத்திற்கும் இருப்பிடமாயும், मधुमाथिनि – (மதுமாதினி) = மது என்ற

அஸுரனைக் கொன்றவராயுமுள்ள மஹாவிஷ்ணு வினிடத்தில், मन्मथेन– (மன்மதேன) = மன்மதனாலே, यत्प्रभावात् – (யதப்ரபாவாத்) = எந்த லக்ஷ்மீ தேவியினுடைய கடாக்ஷ ப்ரபாவத்தால், प्रथमतः– (ப்ரதமத:) = முதலில், पदं– (பதம்) = தனக்கு வாஸஸ்தானமானது, प्राप्तं खलु– (ப்ராப்தம் கலு) = நிச்சயமாக அடையப்பட்டதோ, मकरालय कन्यकायाः– (மகராலய கன்யகாயா:) = லக்ஷ்மீ தேவியினுடைய, मन्दालसं– (மந்தாலஸம்) = மெதுவாக தளர்ந்ததாயும், मन्थरं– (மந்தரம்) = வ்யாமோஹத்தை உண்டு பண்ணுகிறதாயுமிருக்கிற, तत्– (தத்) = அந்த, ईक्षणार्धं–(ஈக்ஷணார்த்தம்) = அரைக்கண் பார்வையானது, इह– (இஹ) = இப்பொழுது, मयि च– (மயி ச) = என்னிடத்திலும், आपतेत् – (ஆபதேத்) = விழட்டும்.

தாத்பர்யம்:-

மன்மதனானவன் லோகத்தை ஜயிப்பதில் ப்ரஸித்தி பெற்றவன், அதிலும் முதன்மையான மஹா விஷ்ணுவை ஜயித்தான். மன்மதன் விஷ்ணுவை ஜயிப்பதில், விஷ்ணுவினிடத்தில் ஏற்பட்ட மஹாலக்ஷ்மீ தேவியினுடைய கடாக்ஷம்தான் அவனுக்கு உதவியாக இருந்தது. அந்த கடாக்ஷத்தின் சலனமோ. ஸௌந்தர்யமோ, இவ்விதம்தான் என்று வர்ணிக்க முடியாததான மஹிமையுடையது. அவ்விதமான லக்ஷ்மீகடாக்ஷமானது, என்னிடத்திலும் வீசி, என்னை ஸௌபாக்யத்தோடு கூடியனவனாகச் செய்யவேண்டும்.

दद्याद्दयानुपवनो द्रविणाम्बुधारां
अस्मिन्नकिंचन विहङ्गशिशौ विषण्णे ।
दुष्कर्मघर्ममपनीय चिराय दूरं
नारायणप्रणयिनीनयनाम्बुवाहः ॥ ८

தத்யாத்தயானுபவனோ த்ரவிணாம்புதாராம்
அஸ்மின்னகிஞ்சன விஹங்கசிசௌ விஷண்ணே ।

துஷ்கர்மகர்மமபநீய சிராய தூரம்
நாராயணப்ரணயினீ நயனாம்புவாஹ: ॥ 8

பதவுரை :-

दयानुपवन: – (தயாநுபவன:) = *கருணையை அனுகூலமான காற்றாக உடைத்தான,* **नारायण प्रणयिनी नयनाम्बुवाह:** – (நாராயண ப்ரணயிநீ நயநாம் புவாஹ:) = *ஸ்ரீ தேவியான மஹாலக்ஷ்மீயினுடைய கடாக்ஷமாகிய மேகமானது,* **अस्मिन्** – (அஸ்மின்) = *இந்த,* **विषण्णे**–(விஷண்ணே) = *கஷ்டப்படுகிற,* **अकिंचन विहंगशिशौ**– (அகிஞ்சன விஹங்கஶிஶௌ) = *தரித்ரனாகிற சிறு சாதக பக்ஷியினுடைய விஷயத்தில்,* **दुष्कर्मघर्मं** – (துஷ்கர்ம கர்மம்) = *பாபமாகிற அத்யுஷ்ண தாபத்தை,* **चिराय दूरं**–(சிராய தூரம்) = *வெகுதூரத்திற்கப்பால்,* **अपनीय**–(அபநீய)= *போக்கடித்துவிட்டு,* **द्रविणांबुधारां**– (த்ரவிணாம்புதாராம்) = *பணமாகிற ஜலப்ரவாஹத்தை,* **दद्यात्**– (தத்யாத்) = *கொடுக்கட்டும் (வர்ஷிக்கட்டும்).*

தாத்பர்யம்:-

மஹாலக்ஷ்மீயினுடைய நயன ஸௌந்தர்யமானது கருவிழி விலாஸத்தால் நீருண்ட மேகம் போல் விளங்கிவருகிறது. அவ்விதம் மேகத்திற்கு ஸமானமான லக்ஷ்மீ தேவியினுடைய நயனத்திற்கு, லக்ஷ்மீதேவிக்கு பக்த கோடிகளிடத்திலிருக்கும் கருணையே, அனுகூலமான காற்றாயும், ஆகின்றது. மேகத்திற்கு புரோவாதம் (கீழ் காற்று) அனுகூலமான காற்றென்றும், அந்த புரோவாதத்துடன் கூடின மேகமானது, பூர்ணமாக வரிஷிக்குமென்பதும் லோகப்ப்ரஸித்திமானது. கருணையாகிய புரோவாதத்துடன் கூடின லக்ஷ்மீதேவியினுடைய நயனமாகிற மேகமோ தாரித்ரியத்திற்கு காரணமான பாப கர்மாவாகிய க்ரீஷ்மரிதுவின் தாபத்தை வெகு தூரத்திற்கப்பால் துரத்திவிட்டு, தனமாகிய வர்ஷத்தை பரிபூர்ணமாக பக்தகோடிகளுக்கு கொடுக்கின்றது. லோகத்திலுள்ள மேகமோ ஜலத்தை வர்ஷிக்கும். அம்பிகையுனுடைய நயனமாகிற மேகமோ தனத்தை வர்ஷிக்கின்றது.

லோகத்திலுள்ள மேகத்திற்கு கீழ்காற்று ஸஹாயமாக ஆகும். அம்பிகையினுடைய நயனமாகிற மேகத்திற்கோ அபாரமான கருணையே ஸகாவாக ஆகும். இவ்விதம் மஹிமை தங்கிய கருணையை அனுகூலமாக உடைய அம்பிகையின் நயனமாகிய மேகமானது மழையை எதிர்பார்க்கும் சாதகபக்ஷிபோல் தனப்பெருக்கை எதிர்பார்க்கும் தரித்ரனான என் விஷயத்தில், தாரித்ரியத்தைப் போக்கடித்து, பரிபூர்ணமான தனத்தையும் கொடுத்து பரம பாமரனான என்னை ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்று அர்த்தத்தை அனுஸந்தானம் செய்து கொண்டு மேற்சொன்ன ச்லோகத்தை பாராயணம் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் ப்ராணிகளுக்கு தாரித்ரியமே தொலைந்து அஷ்டைச்வர்யங்களும் உண்டாகும் என்பதில் ஸந்தேஹமேயில்லை.

इष्टाविशिष्टमतयोऽपि यया दयार्द्र-
दृष्ट्या त्रिविष्टपपदं सुलभं लभन्ते ।
दृष्टिः प्रहृष्टकमलोदरदीप्तिरिष्टां
पुष्टिं कृषीष्ट मम पुष्करविष्टरायाः ॥ ९

இஷ்டாவிஶிஷ்ட மதயோ(அ)பி யயா தயார்த்ர
த்ருஷ்ட்யா த்ரிவிஷ்டபபதம் ஸுலபம் லபந்தே ।
த்ருஷ்டி: ப்ரஹ்ருஷ்ட கமலோதரதீப்திரிஷ்டாம்
புஷ்டிம் க்ருஷீஷ்ட மம புஷ்கரவிஷ்டராயா: ॥ 9

பதவுரை :-

इष्टौ अविशिष्टमतयोऽपि – (இஷ்டௌ அவிசிஷ்டமதயோபி) = *ஸ்வர்க ஸாதனமான யாகம் செய்வதில் த்ருப்தியில்லாத மனதோடு கூடினவர்களும் (அதாவது ஸ்வர்கத்திற்கு அநர்ஹரானான மஹாபாபிகளும்கூட),* यया– (யயா) = *எந்த,* दयार्द्र

दृष्ट्या–(தயார்த்ர த்ருஷ்ட்யா)=*லக்ஷ்மீதேவியினுடையகருணை நிறைந்த த்ருஷ்டியினாலே,* त्रिविष्टपपदं – (த்ரிவிஷ்டபபதம்) = *ஸ்வர்க்க பதவியை,* सुलभं – (ஸுலபம்) = *ஸுலபமாக, (ச்ரமமில்லாமல்),* लभन्ते– (லபந்தே) = *அடைகிறார்களோ,* प्रहृष्ट कमलोदरदीप्ति:– (ப்ரஹ்ருஷ்ட கமலோதர தீப்தி:) = *ஸந்தோஷமாக இருக்கும் விஷ்ணுவினிடத்தில் ப்ரஸரித்த காந்தியோடு கூடினதான,* सा – (ஸா) = *அந்த,* पुष्कर विष्टरायाः – (புஷ்கர விஷ்டராயா:) = *தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் மஹாலக்ஷ்மீ தேவியினுடைய,* दृष्टि: – (த்ருஷ்டி:) = *கடாக்ஷமானது,* मम– (மம) = *எனக்கு,* इष्टां – (இஷ்டாம்) = *அபிமதமான,* पुष्टि– (புஷ்டிம்) = *ஸம்ருத்தியை,* कृषीष्ट – (க்ருஷீஷ்ட) = *செய்யட்டும்.*

தாத்பர்யம்:-

ப்ராணிகளுக்கு ஸுகம்தான் விரும்பத்தகுந்தது துக்கமல்ல. அந்த ஸுகமும் ஸ்வர்க்க ஸுகமேதான் ஆகும். அந்த ஸ்வர்க்க ஸுகத்தை அடைவதற்கு ஜ்யோதிஷ்டம் முதலான யாகங்களை ஸாதனமாக சாஸ்த்ரங்கள் சொல்கின்றன. ப்ராணிகளுக்கு புண்ய பலமான ஸ்வர்க்க ஸுகத்தில் இச்சை இருந்தாலும் ஸாதனமான புண்ய கர்மாக்களை அனுஷ்டிப்பதில் புத்திக்கு த்ருபதி ஏற்படுவது ரொம்பவும் அறிதாகும்.

पुण्यस्य फलमिच्छन्ति पुण्यं नेच्छन्ति मानवा: ।

புண்யஸ்ய பலமிச்சந்தி, புண்யம் நேச்சந்தி மாநவா: ।

என்றபடி புண்யத்தைச் செய்யாமல், புண்யபலத்தை மட்டும் அநுபவிக்கும்படி கொடுத்தால் அதை அனுபவிக்க ஸகல ப்ராணிகளும் ஸந்நத்தர்களாக இருப்பார்கள அது ஸாத்யமாகுமா? ஆகிலும் அவ்விதம் ஸாதன அனுஷ்டானம் செய்யாமலிருக்கும் ப்ராணிகளும் லக்ஷ்மீ தேவியினுடைய கடாக்ஷபாதம் தன்னிடத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டால் ஸ்வர்க்க பதவியையுங்கூட அதிஸுலபமாக அடைந்து விடுகிறார்கள். அந்த தேவியினுடைய கடாக்ஷ வீக்ஷணமானது அவ்விதமான

மஹிமையோடு கூடினதாக ஆகும். அவ்விதம் மஹிமை தங்கிய கடாக்ஷ த்ருஷ்டியோ தன்னைப்பார்த்து பரமானந்தத்தை அனுபவித்துவரும் பத்மநாபனிடத்திலேதான் எப்பொழுதும் ப்ரஸரித்துக் கொண்டு ஜ்வலித்து வருகிறது. அந்த பத்மாஸனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் லக்ஷ்மீதேவியினுடைய த்ருஷ்டியானது எனக்கும் அபிமதமான அபீஷ்டத்தைக் கொடுத்து என்னை ஸமர்த்தனுகச் செய்யவேண்டும் என்று அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு இந்த ச்லோகத்தை பாராயணம் செய்ய வேண்டும்.

गीर्देवतेति गरुडध्वजसुन्दरीति
शाकंभरीति शशिशेखर वल्लभेति ।
सृष्टिस्थितिप्रलयकेलिषु संस्थितायै
तस्यै नमस्त्रिभुवनैकगुरोस्तरुण्यै ॥ १०

கீர்தேவதேதி கருடத்வஜ ஸுந்தரீதி
ஶாகம்பரீதி ஶஶிஶேகரவல்லபேதி ।
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிப்ரலயகேலிஷு ஸம்ஸ்திதாயை
தஸ்யை நமஸ்த்ரிபுவனைககுரோஸ்தருண்யை ॥ 10

பதவுரை :-

सृष्टिस्थिति प्रलयकेलिषु – (ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ப்ரலய கேலிஷு) = *ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரமாகிய லீலைகளில்,* गीर्देवतेति– (கீர்தேவதேதி) = *ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் ஸரஸ்வதி என்றும்,* गरुडध्वज सुन्दरीति – (கருடத்வஜ ஸுந்தரீதி) = *ஸ்திதி காலத்தில் மஹாவிஷ்ணுவின் பத்னியான மஹாலக்ஷ்மீ என்றும்,* शाकंभरीति – (ஶாகம்பரீதி) = *துர்க்கமாஸுர ஸம்ஹாரம் செய்யும் காலத்தில் சதாக்ஷி,*

ஶாகம்பரி, துர்க்கை என்றும், शशिशेखर वल्लभेति *– (ஶஶி ஶேகரவல்லபேதி) = ஸம்ஹார காலத்தில் சந்த்ரசூட பத்னியான பார்வதீ என்றும்,* संस्थितायै *– (ஸம்ஸ்திதாயை) = பாஸிக்கிறவளாயும்,* तस्यै*– (துஸ்யை) =அளவுக்குட்படாத மஹிமையோடு கூடினவளாயும் இருக்கிற,* त्रिभुवनैक गुरो:*– (த்ரிபுவநைக குரோ:) = த்ரிபுவனத்திற்கும், அதாவது ஸமஸ்தமான லோகத்திற்கும் பிதாவான பரப்ரம்மத் தினுடைய,* तरुण्यै *–(தருண்யை) = பத்னியான மஹாலக்ஷ்மீயின் பொருட்டு,* नम: *– (நம:) = நமஸ்காரம்.*

தாத்பர்யம்:-

இந்த கனகதாரா ஸ்தோத்ரத்தில் ஸ்துதிக்கப்படுகிற தேவதையோ ஸாக்ஷாத் ராஜ ராஜேச்வரி என்ற பராம்பிகைதான் என்பதில் ஸந்தேஹமேயில்லை. அந்த பராம்பிகையோ, ஜகத் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் ஸரஸ்வதீ என்றும் ஸ்திதி காலத்தில் லக்ஷ்மீ என்றும் ஸம்ஹார காலத்தில் பார்வதி என்றும், துர்க்கமாஸுரன் முதலான துஷ்டர்களை வதம் செய்த காலத்தில், சதாக்ஷி, துர்க்கை, சாகம்பரி என்றும் பலவாறான காரணப் பெயர்களுடன் விளங்கிவருகிறாள். அந்த பரதேவதையோ ஸமஸ்தமான சேதன, அசேதன ப்ரபஞ்சத்திற்கும் விவர்த்த உபாதான காரணமான பரப்ரம்மத்தினுடைய பட்ட மஹிஷீயாகிறாள். ஸகலவிதமான உபநிஷத்துக்களிலும் அவளுடைய மஹிமையை அளவிட முடியாமல் வர்ணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமான மஹிமை தங்கிய பராம்பிகையின பொருட்டு நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். என்னுடைய தாரித்ரியத்தைப் போக்கடித்து ஜகதம்பிகை என்னை ரக்ஷிக்க வேண்டும்.

श्रुत्यै नमोऽस्तु शुभकर्मफलप्रसूत्यै
रत्यै नमोऽस्तु रमणीयगुणार्णवायै ।

शक्त्यै नमोऽस्तु शतपत्रनिकेतनायै
पुष्ट्यै नमोऽस्तु पुरुषोत्तमवल्लभायै॥ ११

ஶ்ருத்யை நமோஸ்து ஶுபகர்மபலப்ரஸூத்யை
ரத்யை நமோஸ்து ரமணீயகுணார்ணவாயை ।
ஶக்தையை நமோஸ்து ஶதபத்ரநிகேதனாயை
புஷ்ட்யை நமோஸ்து புருஷோத்தமவல்லபாயை ॥ 11

பதவுரை :-

श्रुत्यै – (ச்ருத்யை) = வேத ப்ரம்மஸ்வரூபிணியான பரதேவதையின் பொருட்டு, नमः – (நம:) = நமஸ்காரமானது, अस्तु – (அஸ்து) = இருக்கட்டும், शुभकर्मफलप्रसूत्यै – (ஶுபகர்ம ப்ரஸூத்யை) = ஜீவகோடிகளுக்கு கர்மபலத்தை ப்பிரித்துக்கொடுக்கும் தெய்வமான, रत्यै – (ரத்யை) = ரதி என்ற மஹாலக்ஷ்மியின் பொருட்டு, नमः – (நம:) = நமஸ்காரமானது, अस्तु– (அஸ்து) = இருக்கட்டும், रमणीय गुणार्णवायै – (ரமணீய குணார்ணவாயை) = கல்யாண குணரத்னாகரமான, शक्त्यै – (ஶக்த்யை) = பராசக்தியின் பொருட்டு, नमः – (நம:) = நமஸ்காரமானது, अस्तु– (அஸ்து) = இருக்கட்டும், शतपत्रनिकेतनायै – (ஶதபத்ரநிகேதனாயை) = தாமரை புஷ்பத்தை வாஸஸ்தானமாக உடைத்தவளான, पुष्ट्यै – (புஷ்ட்யை) = ஸம்பூர்ண தேவதையின் பொருட்டு, नमः – (நம:) = நமஸ்காரமானது, अस्तु– (அஸ்து) = இருக்கட்டும், पुरुषोत्तम वल्लभायै – (புருஷோத்தம வல்லபாயை) = விஷ்ணு பத்னியான மஹாலக்ஷ்மி தேவியின் பொருட்டு, नमः – (நம:) = நமஸ்காரமானது, अस्तु– (அஸ்து) = இருக்கட்டும்,

தாத்பர்யம் :-
ஜீவகோடிகள் செய்யும் கர்மாக்களைப் பிரித்து அதற்கு அனுகுணமான பலத்தை கொடுக்கும் சக்தி பரா சக்தியான

மஹாலக்ஷ்மீ ஒருவனுக்குத்தான் உண்டு. அந்த காலத்தில் அந்த தேவியானவள் சப்தப்ரம்மம் என்ற வேதஸ்வரூபியாக விளங்கிவருகிருள். மங்களத்திற்கே இருப்பிடமாய் அளவற்ற ஸௌந்தர்யம், லாவண்யம், ஸௌகுமார்யம் என்ற மஹிமையோடு கூடி விளங்குவதால் ரதி தேவியாகவும் விளங்கிவருகிருள். பத்மாஸனத்தில் அமர்ந்து த்யானயோகத்தில் இருந்து வருவதால் ஸகல லோகத்தையும் ஸம்ரக்ஷிக்கக்கூடிய சக்தியோடு கூடினவளாக பாஸிக்கிறபடியால் பராசக்தி என்றும் சொல்லப்படுகிருள். (க்ஷரம் என்ற) ஆகாசம் முதலான ப்ரபஞ்சம் மாயை என்று சொல்லப்படும் (அக்ஷரப்ரபஞ்சம்) என்ற இரண்டு விதமான ப்ரபஞ்சத்திற்கும் விலக்ஷணமான காரணத்தால் புருஷோத்தமன் என்று சொல்லப்படும் மஹாவிஷ்ணுவின் தர்மபத்தினியாகவும் விளங்கிவருகிருள். இவ்விதமான மஹாத்ம்யம் உள்ள பராம்பிகையின் திருவடியில் அநேக கோடி நமஸ்காரங்களை அர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.

नमोऽस्तु नालीकनिभाननायै
नमोऽस्तु दुग्धोदधिजन्मभूम्यै ।
नमोऽस्तु सोमामृतसोदरायै
नमोऽस्तु नारायणवल्लभायै ॥ १२

நமோஸ்து நாலீகநிபானனையை
நமோஸ்து துக்தோததிஜன்மபூம்யை ।
நமோஸ்து ஸோமாம்ருதஸோதராயை
நமோஸ்து நாராயணவல்லபாயை ॥ 12

பதவுரை :-

नालीकनिभाननायै – (நாலீக நிபாநநாயை) = *தாமரைப் புஷ்பத்திற்கு ஸமானமான முகத்தோடு கூடினவளாய் உள்ள*

தேவியின் பொருட்டு, नमोऽस्तु – (நமோஸ்து) = *நமஸ்கார மானது இருக்கட்டும்,* दुग्धोदधिजन्मभूम्यै – (துக்தோததி ஜன்மபூம்யை) = *பார்கடலை உற்பத்தி ஸ்தானமாகஉடைய* தேவியின் பொருட்டு, नमोऽस्तु–(நமோஸ்து)= *நமஸ்காரமானது இருக்கட்டும்,* सोमामृत सोदरायै – (ஸோமாம்ருத ஸோதராயை) = *சந்த்ரன், அம்ருதம் இந்த இரண்டு வஸ்துக்களையும் ஸஹோதர ஸ்தானத்தில் உடைய* தேவியின் பொருட்டு, नमोऽस्तु – (நமோஸ்து) = *நமஸ்காரமானது இருக்கட்டும்,* नारायण वल्लभायै – (நாராயண வல்லபாயை) = *பாற்கடலில் சயனம் செய்துகொண்டு விளங்கிவரும் ஸாக்ஷாத் மஹா விஷ்ணுவின் தர்மபத்தினியான லக்ஷ்மீ* தேவியின் பொருட்டு, नमोऽस्तु – (நமோஸ்து) = *நமஸ்காரமானது இருக்கட்டும்.*

தாத்பர்யம் :-

மலர்ந்த தாமரைப் புஷ்பத்திற்கு ஸமானமான முகத்துடன் எந்த லக்ஷ்மீ தேவியானவள் விளங்கிவருகிருளோ, அந்த பரதேவதைக்கு நமஸ்காரம் என்று சொலகிறதிஞல், உபாஸகஞை என் விஷயத்தில் தேவியானவள் எப்பொழுதும் ப்ரஸன்னமான முகத்தோடும் அனுக்ரஹ புத்தியோடும் கூடினவளாக இருக்கட்டும் என்ற ப்ரார்த்தனை ஸித்திக்கிறது. அத்துடன் அந்த தேவியானவள் பாற்கடலில் உண்டானவள், அவளை நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்ரம் செய்தால் ஸமுத்ரத்தில் ஸகலவிதமான ரத்னங்கள் இருக்குமாதலால், அந்த நவரத்னங்களாலும் உபாஸகனுடைய க்ருஹத்தை நிரப்பிவிடுகிருள் என்பது வெளியாகிறது.

ஆகையால் பாற்கடலை ஜன்ம பூமியாக உடைய பரதேவதைக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்று ஸ்துதிக்க வேண்டும். முதல் பாதத்தால் பக்தனுடைய விஷயத்தில் தேவியினுடைய ப்ரஸன்னத்தையும் இரண்டாவது பாதத்தால் அகண்டமான ஐச்வர்யதானமும் ஸித்திக்கிறது. அத்துடன் அம்பாள் பாற்கடலில் உண்டானபொழுது அம்ருதமும், சந்த்ரனும் உண்டாஞர்கள் என்பது புராணங்களில் ப்ரஸித்த மானதுதான். அதஞல் சந்த்ரனும், அம்ருதமும் தேவிக்கு

ஸஹோதர ஸ்தானத்தில் இருந்துவருகிறார்கள். சந்த்ரனோ தாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்துவைக்கிறவன். அம்ருதமோ மரணத்தை இல்லாமல் செய்யக்கூடிய ஒரு ஸாதனமாகும். லக்ஷ்மியை ஸ்துதித்தால் அந்த தேவி ப்ரஸன்னமானவுடன் மனிதனுக்கு ஏற்பட்ட ஆத்யாத்மிகதாபம், ஆதிதை விகதாபம், ஆதிபௌதிக தாபம் என்ற மூன்றுவிதமான தாபங்களிலிருந்தும் மனிதன் விடுபட்டு, அம்ருதம் என்ற சப்தத்தால் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் மோக்ஷத்தையும் அடைகிறான் என்பது ஸித்தமாக ஆகிறது. ஆகையால் சந்த்ரனையும் அம்ருதத்ததையும் ஸஹோதர ஸ்தானத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் மஹாலக்ஷ்மிக்கு நமஸ்காரம் என்று ஸ்துதிக்க வேண்டும் அத்துடன் அந்த தேவியானவள் நாராயணன் என்ற ஸாக்ஷாத் மஹா விஷ்ணுவின் அந்தரங்கமான மனைவி. அதனால் லக்ஷ்மீ தேவியினுடைய ப்ரஸாதம் ஏற்பட்டுவிட்டால் விஷ்ணுவின் ஸாரூப்யமும் கிடைத்துவிடும். அதுதான் மோக்ஷம் என்று சொல்லப்படும் ஆகையால் தேவியானவள் மோக்ஷமென்ற பரமபுருஷார்த்தத்தையும் உபாஸகனுக்கு கொடுக்கும் சக்தி உள்ளவள் என்பது தெரிகிறது. அக்காரணத்தாலும் அந்த தேவியை ஹே பரதேவதையே நீ ஸாமான்யப்பட்டவளல்ல, விஷ்ணுவிற்கு நிரம்பவும் அந்தரங்கமான மனைவியாக ஆகிறாய். உனக்கு நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். நீ என்னை விஷ்ணுவின் ஸமீபம் கொண்டு சேர்த்து என்னை க்ருதார்த்தனாகச் செய்ய வேண்டிக்கொள்கிறேன் என்று அம்பாளை ஸ்துதிக்க வேண்டும். முதல் பாதத்தால் ப்ரஸன்னத்தையும், இரண்டாவது பாதத்தால் ஐச்வர்யமும், மூன்றாவது பாதத்தால் தாபத்ரய நிவ்ருத்தியும், மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யமும், நான்காவது பாதத்தால்அந்த மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யமும் விஷ்ணு ஸாரூப்யமே என்றும் க்ரமமாக ச்லோகத்தால் வெளியாகிறது.

संपत्कराणि सकलेन्द्रियनन्दनानि
साम्राज्यदानविभवानि सरोरुहाक्षि ।

त्वद्वन्दनानि दुरिताहरणोद्यतानि
मामेव मातरनिशं कलयन्तु मान्ये ॥१३

ஸம்பத்கராணி ஸகலேந்த்ரியநந்தனானி
ஸாம்ராஜ்யதான விபவானி ஸரோருஹாக்ஷி ।
த்வத்வந்தனானி துரிதாஹரணோத்யதானி
மாமேவ மாதரநிஶம் கலயந்து மான்யே ॥ 13

பதவுரை :-

हे सरोरुहाक्षि – (ஹேஸரோருஹாக்ஷி) = தாமரைப் மலர்போன்ற கண்களை உடைத்தான ஹே தேவியே!, मान्ये – (மான்யே) = ஸகல ஸுராஸுரர்களாலும், மனிதர்களாலும் பூஜிக்கத்தகுந்த பரதேவதையே, संपत्कराणि– (ஸம்பத்கராணி) = ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் கொடுக்கக் கூடியதாயும், सकलेन्द्रिय नन्दनानि – (ஸகலேந்த்ரிய நந்தநானி)= ஸமஸ்தமான ஞானேந்த்ரியங்கள், கர்மேந்த்ரியங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பரமாநந்தத்தைக் கொடுக்கிறதாயும், साम्राज्यदानविभवानि – (ஸாம்ராஜ்ய தான விபவாநி) = அரசாளும் தன்மையைக் கொடுக்கும் வைபவம் உள்ளதாயும், दुरिताहरणोद्यतानि– (துரிதாஹரணோத்யதாநி) = ஸகலவிதமான பாபங்களையும் அபஹரிப்பதில் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருப்பதாயும் உள்ள, त्वत्वन्दनानि – (த்வத்வந்தநாநி) = உனக்கு நான் செய்கிற நமஸ்காரங்கள், हे मात: – (ஹே மாத:) = ஹே அன்னையே, अनिशं – (அநிஶம்)= எப்பொழுதும், मां– (மாம்) = என்னை, कलयन्तु एव – (கலயந்து ஏவ) = ரக்ஷிக்கவே ரக்ஷிக்கட்டும்.

தாத்பர்யம் :-

மஹாலக்ஷ்மீ தேவிக்கு பக்தர்கள் செய்யும் நமஸ்காரங்களின் மஹிமையானது இந்த ச்லோகத்தால்

சொல்லப்படுகிறது. அதாவது அம்பாளுக்கு செய்யும் நமஸ்காரமானது பக்தகோடிகளுக்கு ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் கொடுத்து இந்த்ரியங்களை ஸன்மார்க்கத்தில் திருப்பி மோக்ஷானந்தத்தை அடைவதற்கு ஸாதனமாகும்படி செய்து அதாவது, அந்த இந்த்ரியங்களை ஜீவனுக்கு ஸ்வாதீனமாகும்படி செய்து, இந்த்ரியங்களுக்கு ஒருவிதமான ஆனந்தத்தையும் கொடுக்கின்றது. அத்துடன் நமஸ்கரித்தவனை அவ்விதம் அந்த அம்பாளுக்குச் செய்த நமஸ்காரமானது சக்ரவர்த்தியாகவும் செய்து விடுகிறது. மனிதன் செய்த ஸகலவிதமான பாபங்களையும் துலைத்து மனிதனை மஹாபரிசுத்தனாகவும் செய்து விடுகிறது, ஆகையால் இவ்விதம் மஹிமை தங்கிய நமஸ்காரங்களை பரதேவதைக்கு யார் தான் செய்ய மாட்டார்கள். ஹே தாயே ஹே லோகமான்யே ஹே தாமரை புஷ்பம் போல் மலர்ந்த கண்ணுள்ளவளே உனக்கு நான் நமஸ்காரம் செய்வதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் என்னிடத்தில் என்னை ரக்ஷிக்கும் உபாயமில்லை. உன் நமஸ்காரங்களோ அளவற்ற மகிமையுள்ளது. ஆகையால் என்னால் உன்னை உத்தேசித்து செய்யப்படும் நமஸ்காரங்களே என்னை ரக்ஷித்து க்ருதார்த்தனாக்க வேண்டும் என்று த்யானம் செய்து கொண்டு ஸ்துதிக்க வேண்டும்.

यत्कटाक्षसमुपासनाविधिः
सेवकस्य सकलार्थसंपदः ।
संतनोति वचनाङ्गमानसैः
त्वां मुरारिहृदयेश्वरीं भजे ॥ १४

யத்கடாக்ஷஸமுபாஸநாவிதி:
ஸேவகஸ்ய ஸகலார்தஸம்பத: ।
ஸந்தனோதி வசனாங்கமானஸை:
த்வாம் முராரிஹ்ருதயேஶ்வரீம் பஜே ॥ 14

பதவுரை :-

हे देवि – (ஹே தேவி) = ஹே லக்ஷ்மீதேவியே, यत्कटाक्ष समुपासनाविधिः – (யத்கடாக்ஷ ஸமுபாஸநாவிதி:) = யாதொரு உன்னுடைய கடைக்கண் பார்வையினுடைய த்யானம் செய்தல், सेवकस्य – (ஸேவகஸ்ய) = பக்தனுக்கு, सकलार्थ संपदः – (ஸகலார்த ஸம்பத:)= ஸமஸ்தவிதமான ஸம்பத்துக்களையும், संतनोति – (ஸந்தநோதி) = கொடுக்கின்றதோ, तां– (தாம்) = அப்பேர்பட்ட, मुरारि हृदयेश्वरीं – (முராரி ஹ்ருதயேச்வரீம்) = மஹாவிஷ்ணுவினுடைய ப்ராண நாயகியான, त्वां – (த்வாம்) = உன்னை, वचनांग मानसैः – (வசநாங்கமாநஸை:)= வாக்கு, மனது, சரீரம் என்ற த்ரிவித காரணங்களாலும், भजे – (பஜே) = பஜிக்கின்றேன்.

தாத்பர்யம் :-

லக்ஷ்மீ தேவியினுடைய கடாக்ஷவீக்ஷணத்தின் பெருமையயை த்யானம் செய்த மாத்ரத்தில், த்யானம் செய்கிறவனுக்கு ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களும் மேன்மேலும் அபிவ்ருத்தியடைகின்றது. இவ்விதமான மஹிமைதங்கிய மஹாலக்ஷ்மீயினுடைய கடாக்ஷ வீக்ஷணத்திற்கு பாத்ரமாக ஆகவேண்டுமானல் மஹாலக்ஷ்மீயை எப்பொழுதும் வாக்கு, காயம், மனது என்ற த்ரிவித கரணத்தாலும் பஜனம் செய்யவேண்டியது. முரன் என்ற அஸுரனைக் கொன்று ஸஜ்ஜனங்களை ரக்ஷித்த மஹாவிஷ்ணுவினுடைய தர்மபத்தினியாகிய ஹே பரதேவதே உன்னை நான் எப்பொழுதும் பஜிக்கின்றேன் என்ற எண்ணத்துடன் இந்த ச்லோகத்தை பாராயணம் செய்யவும்,

सरसिजनिलये सरोजहस्ते

धवलतमांशुकगन्धमाल्यशोभे ।

भगवति हरिवल्लभे मनोज्ञे
त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद मह्यम् ॥ १५

ஸரஸிஜநிலயே ஸரோஜஹஸ்தே
தவளதமாம்ஶுககந்தமால்ய ஶோபே ।
பகவதி ஹரிவல்லபே மநோக்ஞே
த்ரிபுவனபூதிகரி ப்ரஸீத மஹ்யம் ॥ 15

பதவுரை :-

सरसिजनिलये – (ஸரஸிஜநிலயே) = *தாமரஸ புஷ்பத்தில் வஸிக்கிற ஹே லக்ஷ்மீ தேவியே !,* **सरोजहस्ते** – (ஸரோஜஹஸ்தே) = *தாமரஸ புஷ்பத்தை கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஹே பரதேவதையே !,* **धवलतमांशुक गन्धमाल्य शोभे** – (தவளதமாம்ஶுக கந்தமால்யஶோபே) = *ரொம்பவும் வெண்மை நிறமான அழகான வெண்பட்டு, வெண்மை நிறமுள்ள புஷ்பமாலை இந்த இரண்டுகளாலும் சோபிக்கிற ஹே தாயே !,* हे **भगवति** – (ஹே பகவதி)= *ஜகத்தினுடைய உத்பத்தி, விநாசம், வித்யை, அவித்யை, கதி, ஆகதி என்ற ஆறு தத்துவங்களையும் அறிந்த ஸர்வக்ஞையான பராசக்தியே !,* **हरिवल्लभे** (ஹரிவல்லபே) = *மஹாவிஷ்ணுவிற்கு ப்ரியமான தேவியே !,* **मनोज्ञे**–(மநோக்ஞே) = *ப்ராணிகளுடைய மனஸ் ஸங்கல்பத்தை அறியும் சக்தியுள்ளவளே !,* **त्रिभुवन भूतिकरि** – (த்ரிபுவன பூதிகரி) = *ஸமஸ்தான லோகங்களுக்கும் ஐச்வர்யத்தைக் கொடுக்கிறவளே !,* **मह्यम्** – (மஹ்யம்) = *என் பொருட்டு,* **प्रसीद** – (ப்ரஸீத)= *அநுக்ரஹம் செய்.*

தாத்பர்யம் :-

லக்ஷ்மீ தேவிக்கு தாமரை புஷ்பம் வாஸஸ்தானமாகும். தன் கையிலேயும் தாமரை புஷ்பத்தை வைத்திருக்கிறாள்.

ரொம்ப அழகான வெண் பட்டு புடவையை கட்டிக்கொண்டு வெளுப்பான ஜாதி மல்லிகை புஷ்பமாலையும் தரித்துக்கொண்டு விளங்கி வருகிறுள். ஜகத்தினுடைய உத்பத்தி ஸ்தானம் லயஸ்தானம், வித்யை, அவித்யை, கதி, ஆகதி இவைகளுடைய ரஹஸ்யத்தை அறிந்தவள். மஹா விஷ்ணுவுக்கு ரொம்பவும் அந்தரங்கமான மஹிஷியாக ஆவாள். மூன்று லோகத்திற்கும் ஐச்வர்யத்தை இவள்தான் கொடுக்கிறவள், இவ்வித மஹிமையுள்ள லக்ஷ்மீதேவியானவள் எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்யட்டும் என்று த்யானம் செய்யவேண்டும்

दिग्घस्तिभिः कनककुंभमुखावसृष्टः
स्ववाहिनीविमलचारुजलप्लुताङ्गीम् ।
प्रातर्नमामि जगतां जननीमशेष-
लोकाधिनाथगृहिणीममृताब्धिपुत्रीम् ॥ १६

திக்கஸ்திபி: கனககும்பமுகாவஸ்ருஷ்ட:
ஸ்வர்வாஹினீ விமலசாருஜலாப்லுதாங்கீம் ।
ப்ராதர்நமாமி ஜகதாம் ஜனனீமஶேஷ-
லோகாதிநாதக்ருஹிணீ மம்ருதாப்திபுத்ரீம் ॥ 16

பதவுரை :-

दिग्घस्तिभिः – (திக்கஸ்திபி:) = திக்கஜங்களால், कनककुम्भ मुखावसृष्टस्वर्वाहिनी विमलचारुजलप्लुतांगीम् – (கநககும்ப முகாவஸ்ருஷ்ட ஸ்வர்வாஹிநீ விமலசாரு ஜலப்லுதாங்கீம்) = தங்ககுடத்தினுடைய முக வழியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட நிர்மலமான கங்காஜலத்தால் ஸ்நானம் செய்யப்பட்டு பரிசுத்தமான அங்கங்களோடு கூடினவளாயும், जगतां – (ஜகதாம்) = லோகங்களுக்கு, जननीम्

– (ஜனனீம்)= *தாயாராயும்,* अशेष लोकाधिनाथगृहिणीम् (அசேஷலோகாதிநாத க்ருஹிணீம்) = *ஸமஸ்தமான லோகத்திற்கும் அதிபதியான மஹாவிஷ்ணு வினுடைய தர்மபத்னியாயும்,* अमृताब्धिपुत्रीम् – (அம்ருதாப்திபுத்ரீம்) = *ஸுதாஸிந்துவினுடைய (ஸமுத்ர ராஜனுடைய) புத்ரியாயும் உள்ள மஹாலக்ஷ்மியை,* प्रात: – (ப்ராத:) = *ப்ராதக்காலத்தில்,* नमामि – (நமாமி) = *நமஸ்கரிக்கின்றேன்.*

தாத்பர்யம் :-

லக்ஷ்மீதேவிக்கு திக்கஜங்களெல்லாம் ப்ரதி தினமும் ஸ்வர்ண குடத்தில் கங்கையிலிருந்து தீர்த்தம் கொண்டு வந்து அபிஷேகம் செய்கின்றன. அதனுல் லக்ஷ்மீதேவியானவள் ப்ரதிதினம் கங்கா ஸ்நானம் செய்து மஹா பரிசுத்தமான அவயங்களோடு கூடினவளாக விளங்கிவருகிருள். அந்த லக்ஷ்மீதேவிதான் ஸர்வ லோகத்திற்கும் ஜனனியாக ஆகிருள். ஸர்வ லோகத்திற்கும் அதிபதியான மஹாவிஷ்ணுவினுடைய மஹிஷியும் அவளே. அம்ருதக் கடலில் அந்த லக்ஷ்மீதேவியானவள் உண்டானவள், அவ்விதமான பரமேச்வரியை ப்ராதக்காலத்தில் விழிந்தவுடன் ப்ரதிதினம் நமஸ்காரம் செய்கிறவர்களுக்கு ஸர்வாபீஷ்டமும் உண்டாகும்.

कमले कमलाक्षवल्लभे त्वम्
करुणापूरतरंगितैरपांगै: ।
अवलोकय मामकिञ्चनानाम्
प्रथमं पात्रमकृत्रिमं दयाया: ।। १७

கமலே கமலாக்ஷவல்லபே த்வம்
கருணாபூரதரங்கிதைரபாங்கை: ।

அவலோகய மாமகிஞ்சனனும்
ப்ரதமம் பாத்ரமக்ருத்ரிமம் தயாயா: ॥ 17

பதவுரை :-

कमले – (கமலே) = ஹே மஹாலக்ஷ்மியே!, कमलाक्षवल्लभे– (கமலாக்ஷவல்லபே) = புண்டரீகாக்ஷனுடைய பட்ட மஹிஷியான பரதேவதையே!, त्वं – (த்வம்) = நீ, अकिंचनानां – (அகிஞ்சனனும்)= தரித்ரர்களுக்குள், प्रथमं –(ப்ரதமம்) = முந்தினவனையும், दयाया: – (தயாயா:) = உன்னுடைய கருணைக்கு, अकृत्रिमं – (அக்ருத்ரிமம்) = சுத்தமான, पात्रम् – (பாத்ரம்) = அர்ஹனையுமுள்ள, मां – (மாம்) = என்னை, करुणापूतरंगितै:– (கருணபூரதரங்கிதை:) = க்ருபையினுல் நிறைந்து அலைகளைப் போல் அடிக்கடி சவித்துக் கொண்டிருக்கிற, अपांगै:– (அபாங்கை:) = கடைக்கண் பார்வைகளால், अवलोकय – (அவலோகய) = கொஞ்சம் பார்த்து அநுக்ரஹிக்க வேண்டும்.

தாத்பர்யம் :-

ஹே லக்ஷ்மீ தேவியே தரித்ராளுக்குள் நான் ரொம்பவும் அக்ரேஸரனுக இருந்துவருகிறேன். உன்னுடைய கருணைக்கு நான்தான் முக்யமான பாத்ரமாவேன். உன்னுடைய க்ருபையினுல் நிறைந்த கடாக்ஷத்தால் என்னை கொஞ்சம் பார்த்து தன்யனுக ஆக்கவேண்டும்.

स्तुवन्ति ये स्तुतिभिरमीभिरन्वहं
त्रयीमयीं त्रिभुवनमातरं रमाम् ।
गुणाधिका गुरुतरभाग्यभाग्जिनो
भवन्ति ते भुवि बुधभाविताशया:॥ १८

ஸ்துவந்தி யே ஸ்துதிபிரமீபிரன்வஹம்
த்ரயீமயீம் த்ரிபுவனமாதரம் ரமாம் ।
குணாதிகா குருதரபாக்யபாஜின:
பவந்தி தே புவி புதபாவிதாஶயா: ।। 18

பதவுரை :-

ये – (யே) = *எவர்கள்,* अन्वहं– (அன்வஹம்) = *தினந்தோறும்,* अमीभि: स्तुतिभि: – (அமீபி: ஸ்துதிபி:) = *இந்த ஸ்துதிகளால்,* त्रिभुवनमातरं – (த்ரிபுவனமாதரம்)= *ஸர்வலோக ஜனனியாயும்,* त्रयीमयीं – (த்ரயீமயீம்) = *சப்தப்ரம்ம ரூபிணியாயும் உள்ள,* रमां – (ரமாம்) = *லக்ஷ்மீ தேவியை,* स्तुवन्ति – (ஸ்துவந்தி) = *ஸ்தோத்ரம் செய்கிறார்களோ,* ते – (தே) = *அவர்கள்,* भुवि – (புவி) = *இந்த புண்ய பூமியில்,* गुणाधिका:– (குணாதிகா:) = *குணத்தால் உத்க்ருஷ்டர்களாயும்,* गुरुतरभाग्य भाजिन:– (குருதரபாக்ய பாஜின:) = *மேலான ஸௌபாக்யத்தோடு கூடினவர்களாயும்,* बुधभाविताशया: – (புதபாவிதாஶயா:) = *வித்வான்களால்பஹுமானிக்கப்பட்ட மனோபாவத்தோடு கூடினவர்களாகவும்,* भवन्ति – பவந்தி = *ஆகிறார்கள்.*

தாத்பர்யம் :-

இந்த கனகதாரா ஸ்தோத்ரத்தால் தினந்தோறும் காலையில் எழுந்திருந்தவுடன் மஹாலக்ஷ்மீயை ஸ்துதிக்கிற ஜனங்கள் பரம ஸௌபாக்யத்தோடு கூடினவர்களாகவும், அஷ்டைச்வர்ய ஸம்பன்னர்களாகவும் லக்ஷ்மீ கடாக்ஷத்திற்கு முக்யமான பாத்ரர்களாகவும் ஆவார்கள் என்பது ஸித்தம்.

ஸ்ரீ கனகதாரா ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்

